

கிருஷ்ணகிரி மாவட்ட திருநாள்சந்தைகள் - ஓர் ஆய்வு

முனைவர் ஆ. அன்பழகன்

தலைமை ஆசிரியர்,

ஊராட்சி ஒன்றிய நடுநிலையள்ளி, நல்லாம்பட்டி.
தருமபுரி

புவி இயலார் குறிஞ்சி மற்றும் முல்லை நிலப் பிரதேசங்களாக கிருஷ்ணகிரி மாவட்டப் பகுதிகளைக் குறிப்பர். தென்பெண்ணையாற்றைத் தவிர வேறு பெரிய நதிகள் எதுவும் இம்மாவட்டத்தினூடே பாய்ந்து செல்லவில்லை. எனவே, கால்நடை மேய்ப்பு சார் சமூகமாகவே (Pastrol society) இம்மாவட்ட மக்கள் பன்னெடுங்காலமாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். கால்நடைகளைக் கொண்டே மக்களது வாழ்க்கைத் தரம் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இங்கு ஏற்பட்ட அரசுகளும் நிலைத்த அரசுகளாக விளங்கவில்லை. இடைக்கால இந்திய வரலாற்றில் தென்னிந்தியாவில் தோன்றிய விஜயநகரப் பேரரசு டெல்லி சுல்தான்களின் ஆதிக்கத்தை தென்னகத்தில் தடுத்து நிறுத்தியதோடு மட்டுமன்றித் தமிழகத்தில் கலை, பண்பாடு, கலாச்சாரம் போன்ற பல துறைகளில் பெரும் மாறுதல்களை ஏற்படுத்தியது. விஜய நகர ஆட்சிக்காலத்தில் ஒவ்வொரு கிராமமும் கிராமப் பொருளாதாரத்தின் அலகாகவும், நடைமுறையில் சுய தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதாகவும் இருந்தது. கிராமங்கள் விவசாய பொருட்களின் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருந்ததால் அதனைச் சார்ந்த வாழ்க்கையே நிலவி வந்தது. விஜயநகர பேரரசைத் தோற்றுவித்தவர்களில் ஒருவரான முதலாம் புக்கனின் மகன் குமாரசம்பண்ணன் காலத்தே கிருஷ்ணகிரி மாவட்டமும் விஜய நகர ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தது. விஜயநகரப் பேரரசின் முளுவாய் ராஜ்ஜியத்தின் நேரடி ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பகுதியாக கிருஷ்ணகிரி மாவட்டம் விளங்கி வந்தது. கர்நாடக மாநிலத்தில் உள்ள முளுபாகல் முளுவாய் ராஜ்ஜியத்தின் தலைநகரமாகும்.(1)

வணிகர்களும், வணிக வழிகளும் (Traders and Trade routes)

நானா தேசிகள், திசையாயிரத்து ஐநூற்றுவர், மணிக்கிராமத்தார் நகரத்தார் போன்ற பல வணிகக் குழுவினரைப் பற்றிய செய்திகளை சங்க இலக்கியங்கள் விவரிக்கின்றன.(2) தகடூரிலிருந்து அண்டை நாடான கர்நாடகத்திற்கு செல்லும் பெருவழிகள் முற்காலத்திலேயே இருந்துள்ளன. அதியமான் பெருவழி எனப்படும் வணிக வழிகளும் அவைகளைக் குறிக்கும் மைல் கற்களும் தகடூர்ப்பகுதிகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. வணிகர்கள் தங்கள் பயணத்தின் போது தங்கிப் இளைப்பாறிச் செல்லும் இடமே தாவளம் எனப்படும். இன்று கிருஷ்ணகிரி-இராயக்கோட்டைச் சாலையில் தாவளம் என்ற சிற்றூர் உள்ளது. இது வணிகத் தாவளங்களில் ஒன்றாக இருக்கலாம் என சாந்தலிங்கம் கருதுகிறார்(3). கொங்கு நாட்டுப் பகுதிகளான கோவை, ஈரோடு, நாமக்கல், சேலம் மற்றும் தர்மபுரி, கிருஷ்ணகிரி பகுதிகளில் இருந்த வர்த்தக மையங்கள் கர்நாடக பகுதிகளின் வர்த்தக மையங்களோடு வர்த்தகப் பெருவழிகளால் இணைக்கப்பட்டிருந்தன. மைசூரில் இருந்து தமிழ்நாட்டிற்கு வந்த

பெருவழிகளில் கொத்தூர் வழியாக வந்த பெரு வழியும் ஒன்றாகும். கொத்தூரில் வணிகக் கல்வெட்டு ஒன்றும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது (4).

விஜய நகர காலச் சந்தை ஆக்கம்

விஜய நகர ஆட்சி காலத்தில் தமிழ்நாட்டு பொருளாதாரத்தில் பல அடிப்படை மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. பேட்டை, பாளையம் போன்ற சந்தை மையங்கள் உருவாயின.நாயக்க மன்னர்களும் அவர்களின் மேலாண்மைக்கு உட்பட்டிருந்த பாளையக்காரர்களும் தங்களது வரி வருவாய் உயர பேட்டைகளை உருவாக்கினர். கிருஷ்ணகிரி நகரில் உள்ள பழையபேட்டை, புதுப்பேட்டை ஓசூர் நகரில் உள்ள தேர்ப்பேட்டை போன்றவை விஜய நகர காலத்துப் பேட்டைகளுக்கு சிறந்த உதாரணங்களாகும். இப்பேட்டைகள் அனைத்தும் கோயிலோடு பிணைக்கப்பட்டிருந்தன. பேட்டைகள் கிராமங்களைச் சந்தை வளையத்துக்குள் கொண்டு வருவதில் முக்கிய பங்காற்றின. வாரத்தில் ஒரு நாள் சந்தைகைள் கூடுவதும், அங்கு உள்ளூர், வெளியூர் வர்த்தகர்கள், உற்பத்தியாளர்கள் மற்றும் நுகர்வோர் கூடுவதும் 15, 16ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அதிகரித்தன.

திருநாள் சந்தை (அ) ஜாத்திரைகளின் தோற்றம்

பேட்டைகள், சந்தைகள் மட்டுமல்லாது “திருநாள் சந்தைகள்” என்ற பெயரில் கோயில் திருவிழாக்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட, ஆண்டுக்கொரு முறை கூடும் சந்தைகளும் இடைக்காலத்தின் இறுதியில் அதிகரித்ததாக தேவ. பேரின்பன் தனது தமிழகத்தின் பொருளாதார வரலாறு என்ற நூலில் சுட்டிக்காட்டுகின்றார் (5).

கர்நாடக மாநிலத்தில் தொடங்கி கிருஷ்ணகிரி, தர்மபுரி மாவட்டங்கள் மற்றும் கொங்கு மண்டலம் முழுவதிலுமாக இத்திருநாள் சந்தைகள் ஆண்டுதோறும் நடைபெற்று வருகின்றன. கால்நடை வர்த்தகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட இச்சந்தைகள் ‘ஜாத்திரைகள்’ என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. முல்லை நில மக்களின் பிரதான தொழில் கால்நடை மேய்த்தலாகும். கிருஷ்ணகிரி மாவட்ட மக்களின் முக்கிய தொழிலாக கால்நடை மேய்த்தல் பன்னெடுங்காலமாக விளங்கி வந்துள்ளது. கால்நடைச் செல்வமே பிரதான செல்வமாக இம்மக்களால் போற்றப்பட்டு வந்துள்ளது. எனவே இத்திருநாள் சந்தைகளில் கால்நடை வர்த்தகமே முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருந்தது. ஆடுகள், மாடுகள், குதிரைகள் போன்றவை இங்கு விற்பனை செய்யப்பட்டன. தற்போதும் ஈரோடு மாவட்டம் அந்தியூரில் ஆண்டு தோறும் நடைபெறும் திருநாள் சந்தையில் ஆடு, மாடுகள் இவற்றோடு குதிரைகளும் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன.

திருநாள் சந்தைகளின் அமைவிடங்கள்

ஆண்டுத் திருநாள் சந்தைகள் பெரும்பாலும் பெண் தெய்வ வழிபாட்டிடங்களில் கூடின. அறுவடைக் காலம் நிறைவுற்ற வேளையில் தொடங்கி விதைப்புக் காலத்திற்கு முன்பாக இச்சந்தைகள் நிறைவு பெற்று விடும் வண்ணம் இத்திருவிழாக்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. ஆற்றங்கரையோரங் களிலும், ஏரிக்கரைகளிலும் அமைக்கப்பட்டுள்ள

தாய் தெய்வக் கோயில்களே இத்திருநாள் சந்தைகளின் அமைவிடங்களாகும். கிராமத் தெய்வங்கள் என்று அழைக்கப்படும் காவல் தெய்வங்களான மாரியம்மன், எல்லையம்மன், பிடாரியம்மன், காளியம்மன், அங்காளம்மன், பட்டாளம்மன், சாக்கியம்மன், முத்தலாம்மன்

படவட்டம்மன், நாச்சியம்மன், செல்லியம்மன், சாமுண்டி போன்ற தெய்வ வழிபாட்டிடங்களில் இவ்வாண்டு திருநாள் சந்தைகள் கூடின (6). கிருஷ்ணகிரி மாவட்டத்தில் தென்பெண்ணையாற்றின் கரையில் அமைந்துள்ள காவேரிப்பட்டினம் அங்காளம்மன் திருவிழா, பாகலூர் சூடநாதர் திருவிழா, கும்ளாபுரம் கௌரம்மா ஜாத்திரை, கெலமங்கலம் நாயக்கன் ஏரிக்கரையில் அமைந்துள்ள பட்டாளம்மன் திருவிழா, தேன்கனிக்கோட்டை பேட்ராய சுவாமி திருவிழா, போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை. பக்தர்களும், வர்த்தகர்களும், கால்நடைகளும் இளைப்பாறு வதற்கு வசதியாக நதிக் கரைகளிலும், ஏரிக்கரைகளிலும் இத்தாய் தெய்வக் கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டு அருகில் பசும் சோலைகளும், வனங்களும் அக்கோயில்களை ஒட்டி உருவாக்கப் பட்டன.

கிருஷ்ணகிரி மாவட்ட திருநாள் சந்தைகள்

கெலமங்கலம் பட்டாளம்மன் ஆண்டுத் திருநாள் சந்தை

'கெல' அல்லது 'கில' என்ற சொல்லுக்கு 'கோட்டை' என்பது பொருள். இராயக்கோட்டை, ஹுடே துர்க்கம், இரத்தினகிரி, அஞ்செட்டி துர்க்கம், நீலகிரி, போன்ற மலைக்கோட்டைகளும் தேன்கனிக்கோட்டை போன்ற தரைக்கோட்டையும் கெலமங்கலத்திற்கு மிக அருகில் அமைந்துள்ளன. இவைகள் அனைத்துமே ஹைதர் மற்றும் திப்பு காலத்தில் ஆங்கிலேயருக்கு எதிரான போர்களில் பங்கு பெற்றவை. கெலமங்கலம் ஊருக்குத் தென்கிழக்கே பாகலூர் பாளையங்காரர்களின் குடும்பத்தினர்களால் ஏரி ஒன்று வெட்டப் பட்டுள்ளது. இதன் பெயர் நாயக்கன் ஏரி என்பதாகும்.

அந்த ஏரியின் கரையில் அமைந்துள்ள கோயில் பட்டாளம்மன் கோயில் என்பதாகும். இங்குதான் ஒவ்வோர் ஆண்டும் எப்ரல் அல்லது மே மாதங்களில் திருநாள் சந்தை நடைபெறுகிறது. இக்கோயிலுக்கு முன்பாக ஊஞ்சல் கம்பம் ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது (7). விஜய நகர ஆட்சியின் போது திருநாள் சந்தைகள் நடைபெறும் கோயில்கள் முன்பாக கல்தூண்களாலான ஊஞ்சல் கம்பங்கள் கர்நாடகப் பகுதிகளில் தொடங்கி தகடூர்ப் பகுதிகள் வரை நிறுவப்பட்டன. தகடூர்ப் பகுதியில் பாலக்கோடு அருகேயுள்ள சோமேனஅள்ளி அக்குமாரியம்மன் கோயில் முன்பாக பிரமாண்டமான இரண்டு ஊஞ்சல் கம்பங்கள் 15, 16ஆம் நூற்றாண்டில் நிறுவப்பட்டள்ளதைக் காணலாம்(8). அஞ்செட்டி, நாட்டாம்பாளையம், தேன்கனிக்கோட்டை, இரத்தினகிரி போன்ற பகுதிகளில் உள்ள மக்களால் வளர்க்கப்பட்ட கால்நடைகள் மற்றும் விளை பொருட்கள் கெலமங்கலம் திருநாள் சந்தையில் விற்பனை செய்யப் பட்டன. கர்நாடகப் பகுதிகளின்; எல்லைப் பகுதியில் அமைந்துள்ள ஊராக கெலமங்கலம் இருப்பதால் உள்ளூர் வியாபாரிகள் மட்டுமின்றிக் கர்நாடக, ஆந்திரப்பகுதி வணிகர்களும் இங்கு வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டனர். காபு என்ற இனத்தை சேர்ந்த பூஜாரியே பட்டாளம்மன் கோயிலுக்குப் பூஜாரியாக உள்ளார். இவர்கள் பரம்பரை பரம்பரையாக பூஜை செய்யும் உரிமையைப் பெற்றுள்ளனர், இத்திருநாள் சந்தையின் போது பட்டாளம்மனுக்கு ஆடு, கோழி முதலானவற்றை பலியிடுகின்றனர். இத்திருநாள் சந்தையில் தேர்த்திருவிழாவும் விமரிசையாக கொண்டாடப்படுகின்றது.

கும்ளாபுரம் ஆண்டுத் திருநாள் சந்தை

கிருஷ்ணகிரி மாவட்டம் தனி ஒன்றியத்தில் கும்ளாபுரம் அமைந்துள்ளது. கிருஷ்ணகிரி மாவட்டத்து 'கோயில்கள் நகரம்' என்று அழைக்கப்படும் விதமாக இவ்வூரில் 101 கோயில்கள்,

101 குளங்கள், 101 குகைகள் இருந்ததாக நம்பப்படுகிறது. மிகுதியான குளங்களும் ஏரிகளும் இருந்ததால் அந்நீர் நிலைகளில் தாமரை மலர்கள் பூத்துக் குலுங்கின. எனவே தாமரை நகர் என்று பொருள்படும், 'கும்ளாபுரம்' என இவ்வூர் அழைக்கப்படுகிறது(9). கும்ளாபுரத்தில் வீரசைவம் என்று அழைக்கப்படும் லிங்காயத்து சமயத்தவரின் மடங்களும் உள்ளன. கும்ளாபுரம் சிவன் கோயிலில் பளிங்கு கல்லினால் ஆன விநாயகர் சிலை ஒன்றும் உள்ளது. இங்கு ஏராளமான நடுகற்களும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. கௌரம்மாள் எனப்படும் பெண் தெய்வத்திற்கான திருநாள் சந்தை ஆண்டுதோறும் செப்டெம்பர் மாதத்தில் இங்கு நடைபெறுகிறது. ஆனால் இத்தெய்வத்திற்கென நிரந்தர சிலை இல்லை. ஒவ்வொரு ஆண்டு ஜாத்திரையின் போதும் கௌரம்மாள் சிலை அருகில் உள்ள ஏரியின் மண்ணைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டு, ஒரு மாதத் திருவிழாவிற்குப் பிறகு மீண்டும் ஏரியில் கொண்டு போய்க் கரைக்கப்பட்டு விடுகிறது (10). சைவம், வைணவம், வீரசைவம் போன்ற பல சமயத்தவரும் ஒருங்கிணைந்து கௌரம்மாள் திருவிழாவைக் கொண்டாடுகின்றனர்,

காவேரிப்பட்டினம் அங்காளம்மன் திருநாள் சந்தை

தென்பெண்ணையாற்றங்கரையில் அமைந்துள்ள காவேரிப்பட்டினம் தரைக்கோட்டைகளுள் ஒன்றாகும். இங்கிருந்து 3 கி. மீ தொலைவில் தென்பெண்ணை ஆற்றங்கரையில் அமைந்துள்ள கோயிலே வரலாற்று சிறப்பு மிக்க பெண்ணை நாயனார் திருக்கோயிலாகும். காவேரிப்பட்டினத்தில் ஆண்டுதோறும் மகாசிவராத்திரியன்று நடைபெறும் மயானக் கொள்ளை திருவிழா மற்றும் அங்காளம்மன் திருவிழா சிறப்பானதொரு திருநாள் சந்தையாகும். பல்வேறு கிராமங்கள் இத்திருநாள் சந்தையோடு இணைக்கப்பட்டுள்ளதால், பெருமளவிலான மக்கள் கூட்டம் திருவிழாவின் போது கூடும். தீமிதித்தல், அலகு குத்துதல், தீச்சட்டி சுமத்தல் போன்ற வழிபாட்டுச் சடங்குகளும் இவ்விழாவின்போது நடைபெறுகிறது (11).

பாகலூர் சூடநாதர் கோயில் திருநாள் சந்தை

தென்பெண்ணையாறு தமிழகத்தில் நுழையுமிடத்தில், அதன் கரையில் அமைந்துள்ள நகரம் பாகலூராகும். பாகலூர் பாளையக்காரர்களின் குல தெய்வமான சூடநாதரின் கோயில் இங்கு உள்ளது. சூடநாதர் கோயில் ஆண்டு திருநாளின் போது கால்நடைச் சந்தை இங்கு கூடுகிறது(12). கர்நாடக எல்லையை ஒட்டி அமைந்துள்ள ஊராதலால் தமிழக வணிகர்கள் மட்டுமின்றி கர்நாடக வணிகர்களும் பெருமளவில் இச்சந்தைக்கு வருகை புரிந்து, வர்த்தகத்தில் ஈடுபடுகின்றனர்.

திருநாள் சந்தைகளில் தெய்வ வழிபாட்டு முறைகள்

மாரியம்மன், எல்லம்மன், பத்ரகாளியம்மன், அங்காளம்மன், செல்லியம்மன், நாச்சியம்மன், கெங்கம்மா, படவட்டையம்மன், பொங்கலம்மன் முத்தியாலம்மன், பிடாரியம்மன், சாமுண்டி, சாக்கியம்மன் போன்றவை கிராம தெய்வங்களாகவும், காவல் தெய்வங்களாகவும் கிருஷ்ணகிரி பகுதி மக்களால் வணங்கப்பட்டும், அத்தெய்வங்களுக்காக ஆண்டு திருநாள் சந்தைகள் எனப்படும் ஜாத்திரைகள் பெருமளவில் நடத்தப்பட்டும் வருகின்றன. இங்கு அனைத்து பிரிவு மக்களும் ஒன்று கூடி பல்வேறு வழிபாட்டு முறைகளை மேற்கொள்கின்றனர். குறிப்பாக காவேரிப்பட்டினம் அங்காளம்மன் திருவிழாவின் போது அலகு குத்துதல், தீ மிதித்தல், தீச் சட்டி எடுத்தல் போன்ற பல்வேறு விதமான சடங்குகள்

நடத்தப்படுகின்றன. இது பற்றி லெபானு, ரிச்சர்ட்ஸ் போன்றவர்களும் தங்களின் சேலம் மாவட்ட விவர நூல்களில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இதைத் தவிர தேன்கனிக்கோட்டை பேட்ராய சுவாமி திருவிழா, கெலமங்கலம் பட்டாளம்மன் திருவிழா போன்றவற்றில் அலகு குத்திக் கொண்டு ஊஞ்சலில் தொங்கியபடி செல்லும் ஒரு வழிபாட்டு முறையையும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். விஜய நகர பேரரசின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பகுதிகளில் இவ்வழிபாட்டு முறை பின்பற்றப்பட்டு வந்ததாக டி.வி. மகாலிங்கமும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இத்திருவிழாவிற்கு முதல்நாள் பிரமாணர்கள், கோமுட்டி செட்டிகள், வைசியர்கள் ஆகியோருக்கான நாளாக ஒதுக்கப்படும். அவர்கள் தங்கள் குல சம்பிரதாயங்களின்படி வழிபாடுகள் நடத்துவர். பிற நாட்கள் மற்ற பிரிவினர்கள் தங்கள் சம்பிரதாயங்களின் படி வழிபாடுகள் நடத்துவர். ஆடு, கோழி, பன்றி, எருமைக் கடா முதலிய விலங்குகள் இத்தெய்வங்களுக்காக பலியிடப்படும். பரம்பரைபரம்பரையாக பூசை செய்யும் கிராம பூஜாரிகள் இக்கோயில்களில் பூஜாரிகளாக இருப்பர். அறுவடைக்காலங்களில் இவர்களுக்கென தானியங்கள் அல்லது தானியச் சமைகள் அளிக்கப்பட்டன. கோயிலுக்கு உட்பட்ட மான்ய நிலங்களில் இவர்கள் விவசாயம் செய்து கொள்ளவும் உரிமை பெற்றிருந்தனர். இவர்களைத் தவிர தலையாரிகள், கோல்காரர் எனப்படும் காவல்காரர்கள், காணிக்கை முடிநீக்குபவர்கள் (முடிதிருத்துபவர்) பறையறிவிப்பவர்கள், காதணி அணிவிக்கும் ஆசாரிகள் போன்றோருக்கும் அறுவடைக் காலங்களில் குறிப்பிட்ட அளவு தானியங்கள் அளிக்கப்பட்டன(13). இவர்கள் ஆயக்காரர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் அனைவரும் திருவிழா நிமித்தம் நோன்பு சாற்றுதல் நாளில் தொடங்கி காப்பு அல்லது கங்கணம் அணிந்து கொள்வர். தொடக்க நாளன்று கரகம் எடுத்தல் நிகழ்ச்சி நடைபெறும். ஆண்கரகம், பெண்கரகம் என்று இருவகையான கரகங்களை அலங்கரித்து வழிபடும் வழக்கமும் இத்திருநாள் சந்தைகளில் நெடுங்காலமாகப் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது(14). எருதாட்டம் எனப்படும் திருநாள் சந்தையின் இறுதிநாளில் ஒவ்வொரு கிராமத்தவரும் தங்கள் ஊர் கோயில் எருதுகளுடன் வந்து கோயிலைச் சுற்றி மூன்று முறை வலம் வருவர். அடுத்த நாள் கரகங்கள் கோயிலுக்கு அருகில் உள்ள நீர்நிலைகளுக்கு எடுத்துச் சென்று வழிபாடு செய்வதுடன் திருநாள் சந்தைகள் நிறைவு பெற்றுவிடும் இதற்குக் கங்கை பூஜை என்று பெயர்.

திருநாள் சந்தைகளில் அங்காடிகளின் அமைவிடங்கள்

திருநாள் சந்தைகளில் ஒவ்வொரு அங்காடி பிரிவுகளுக்கும் தனித்தனி இடங்கள் ஒதுக்கித் தரப்பட்டன. கோயிலுக்கு முன்புறமாக மங்கள பொருட்கள் மற்றும் தெய்வ பூஜைக்குத் தேவையான பொருட்களை விற்கும் கடைகள் அமைக்கப்பட்டன. அதற்கு அடுத்த வளையல்கள், கண்ணாடி பொருட்கள் மற்றும் அழகு சாதனப் பொருட்கள் விற்பனை நிலையங்களும், நெசவாளர்களின் துணி வகைகள் விற்பனையும், இனிப்புக் கடைகளும் அடுத்தபடியாகவும் பாங்குற அமைக்கப்பட்டிருக்கும். கன்னார்கள் எனப்படும் பாத்திரங்கள், வீட்டு உபயோகப் பொருட்கள் விற்போர் கடைகளும், விவசாயத்திற்கு தேவைப்படும் வேளாண் கருவிகள் விற்கும் கருமார்களின் கடைகள் இறுதியாக அமைக்கப்பட்டன. வனங்களிலும், சோலைகளிலும் கால்நடை சந்தைகள் நடைபெறும்.

விற்பனைப் பொருட்களும், தரகர்களும்:

உற்பத்தியாளர்கள் தங்கள் உற்பத்தி பொருட்களையும், கால்நடைகளையும் இத் திருநாள் சந்தைகளில் விற்பனை செய்தனர். இந்த சந்தைகளில் விற்கப்படும் பொருட்களின்

விலையை நிர்ணயிப்பதில் தரகர்கள் பெரும் பங்காற்றினர். சரக்குகளின் விலையை தரகர்களே தீர்மானித்தனர். அத்தகைய பணியைச் செய்வதற்காக அவர்கள் குறிப்பிட்ட அளவு பணமும் பெற்றுக் கொண்டனர். தரகர்கள் தங்களுக்குள் உரையாடிக் கொள்ள பொருளாதார சங்கேத மொழிக் குறியீடுகளையும் பயன்படுத்தினர் (15). திரு. பிரான்சிஸ் புக்கானன் தன்னுடைய பயண விவர குறிப்பில் இத்திருநாள் சந்தைகளில் விற்கப்பட்ட கால்நடைகளின் தரம் அவற்றை வாங்கிச் சென்ற பலதரப்பட்ட வியாபாரிகளைப் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளார். கால்நடைகளோடு குறும்பர் இனமக்களால் நெய்யப்பட்ட கனமான கம்பளிப் போர்வைகள், குயவர்களின் மட்பாண்டங்கள், நெசவாளர்களின் வண்ண வண்ண ஆடைகள், லம்பாடிகள் மற்றும் இருளர் இன பழங்குடி மக்களால் காடுகளிலிருந்து கொண்டு வந்து விற்கப்பட்ட தேன், கடுக்காய், சாதிக்காய் முதலிய மூலிகைப் பொருட்கள். போயர்கள் எனப்படும் கல் தச்சர்களால் உருவாக்கப்பட்ட உரல், அம்மி, குழவி போன்ற வீட்டு உபயோகப் பொருட்கள். சாணார்கள் எனப்படும் மக்களால் நுங்கு, பதநீர், பனை வெல்லம் முதலிய பொருட்களும், முஸ்லீம் வியாபாரிகளால் பாக்கு, புகையிலைபோன்றவற்றோடு தோல் பொருட்களும் விற்கப்பட்டன.

திருநாள் சந்தை வணிகர்களும், அவர்களிடம் பெறப்பட்ட வரிகளும்

கிருஷ்ணகிரி மாவட்ட திருநாள் சந்தைகளில் வாணிகம் செய்வதற்கென விஜய நகர ஆட்சிக்குட்பட்ட பகுதிகளிலிருந்து மட்டுமல்லாது பிற பகுதிகளிலிருந்தும் வணிகர்கள் வருகை புரிந்தனர். பெட்னூரிலிருந்து செஞ்சி கோட்டை செல்லும் வணிக வழியில் ஆண்டுதோறும் ஐந்தாயிரம் முதல் ஆறாயிரம் பொதிமாடுகள் சரக்குகளை சுமந்து சென்றதாக பேயஸ் குறிப்பிடுகின்றார் (16). மிளகு, ஏலம், கிராம்பு போன்ற வாசனைப் பொருட்கள் மலபார் பகுதிகளில் இருந்து மலபாரி வணிகர்களால் கொண்டு வந்து விற்கப்பட்டன. வீர பனாஜியர், செட்டிகள், பணியர்கள், ரெட்டிகள் போன்ற வணிக சமூகத்தினரும் திருநாள் சந்தைகளில் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டனர். வீர சைவத்தைப் பின்பற்றும் லிங்காயத்து பிரிவினர் பூஜை பொருட்கள் மற்றும் மங்களப் பொருட்களான வளையல்கள், ஆரங்கள் போன்றவற்றை விற்பனை செய்தனர். கொல்லர் வரி, குயவர் வரி, எண்ணெய் வணிகர் வரி, கைக்கோளர் வரி, போன்ற வரிகள் வணிகர்களிடம் வசூலிக்கப்பட்டன. கோயில் நிர்வாகம் வரி வசூல் செய்யும் உரிமையைப் பெற்றிருந்தது என்றும் அறியமுடிகிறது(17). வணிக வழிகளில் பொருட்களுக்கும், வணிகர்களுக்கும் வழிப்பறிகொள்ளையர்களால் இழப்பு ஏற்படுவதைத் தடுக்க காவல்காரர்கள் என்பவர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர் என்றும் இதற்கென வணிகர்களிடம்

காவல் வரி என்ற ஒரு வரி வசூல் செய்யப்பட்டதை திரு.டி.வி. மகாலிங்கம் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். கிருஷ்ணகிரி மாவட்டத்தில் நடைபெற்று வரும் இத்திருநாள் சந்தைகள், மாவட்ட மக்களின் பண்பாடு, கலாச்சாரம், வழிபாடு போன்றவற்றை பன்னெடுங்காலமாக பேணிக் காத்து வருகின்றன. இனத்தால், மொழியால், வேறுபட்ட மக்களை ஒற்றுமைப்படுத்தி வளமை வழிபாட்டை இச்சந்தைகள் கட்டிக் காத்து வருகின்றன. தாய் தெய்வங்களைக் கொண்டாடினால் மழைவரும் என்றும், விளைச்சல் பெருகும் என்ற நம்பிக்கைகளும் மக்களிடம் காணப்படுகின்றன. உற்பத்தியாளர்களுக்கும், வணிகர்களுக்கும், நுகர்வோருக்குமிடையே இத்திருநாள் சந்தைகள் ஒரு உறவுப் பாலமாக இன்றளவும் விளங்கி வருவது எவராலும் மறுக்க முடியாத பேருண்மையாகும்.

அடிக்குறிப்புகள்:

1. Dr. T.V. Mahalingam : Administration and social life under Vijayanagar. P.185.
2. ய.ய.சுதாசிவ பண்டாரத்தார் மிற்கால சோழர் சரித்திரம் பக்.577
3. சொ. சாந்தலிங்கம் வரலாற்றில் தகவல் பக்கம் 160.
4. சி. அனந்த கிருஷ்ணன், தர்மபுரி வணிகர்கள்
5. F.J. Richards: Madras District Gazetteers Salem Vol.I, Part-I Page 117, 118
6. Dr.A.Ramasamy: Gazetters of India Salem P.671
7. Dr.A.Ramasamy: Gazetters of India Salem P.671
8. Ibid P 671.
9. சொ. சாந்தலிங்கம் வரலாற்றில் தகவல் பக்கம் 156.
10. Dr.A.Ramasamy: Gazetters of India Salem P.658
11. F.J. Richards: Madras District Gazetteers Salem Vol.I, Part-I Page 117, 118
12. T.V.Mahalingam: Administration and Social life under Vijayanagar Part-II P.247
13. T.V.Mahalingam: Administration and Social Life under Vijayanagar
14. சொ. சாந்தலிங்கம்: வரலாற்றில் தகவல், பக்கம் 156.
15. தேவ. பேரீன்பன்: தமிழகத்தின் பொருளாதார வரலாறு பக்கம்: 73
16. K.N. Chitnis: Socio-Economic history of Medieval India, P-281
17. அ. சிங்காரவேல்: தமிழகத்தில் விஜயநகர ஆட்சி (கி.பி.1336-1530) பக்கம் : 137